

forudsætning, at deres lønninger følger udviklingen på det private arbejdsmarked.

De offentlige arbejdsgivere har ikke vist vilje til at realitetsforhandle dette lønefterslæb, og derfor fandt tjenestemændene det nødvendigt at markere deres kraftige utilfredshed med dette gennem en arbejdsnedlæggelse af 3 timers varighed den 15. marts 1979 i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Det var arbejdsgiverparten, der fremtvang denne situation med deres hårdhændede nej-politik. En politik, de i sidste instans gennemtvinger ad lovgivningens vej.

De tjenestemandsansatte kan selvfølgelig ikke bare finde sig i, at arbejdsgiverparten ikke overholder sine forpligtelser. Dermed opstår jo de konfliktsituationer, som den manglende aktionsret netop forudsætter ikke må opstå. Dermed viser adgangen til at aktionere sig som en klar nødvendighed.

Den politiske reaktion har ikke været den mest naturlige: at staten og kommunerne sørgede for at overholde egne forpligtelser gennem at fjerne lønefterslæbet. Derimod for regeringen ud med bål og brand. Et cirkulære blev udsendt for på centralistisk vis og uden lovhjemmel at sikre en ensartet disciplinær forfølgelse af de aktionerende. Men tjenestemandsløven viste sig dårligt egnet til dette. Den kræver tjenestemandshør m. m., der modvirker en kollektiv afstraffelse af tjenestemænd, der aktionerer. Det giver grus i maskineriet også på grund af, at nogle kommunale arbejdsgivere viste fuld forståelse for tjenestemændenes arbejdsnedlæggelse og ikke ønskede at medvirke til de disciplinære foranstaltninger.

Nu kommer så dette forslag, som udvider adgangen til at iværksætte sanktioner mod tjenestemandsansatte m. fl. Alt, hvad der overhovedet kan tænkes at have karakter af faglige kampskridt, kan herefter pådømmes ved tjenestemand retten. Ved at centralisere adgangen til at indklage tjenestemændene gennemtvinges en ensartet behandling. Det sikres, at arbejdsgiverparten ikke splittes op i de gode, de onde og de grusomme. Der bliver kun plads til de sidste to kategoriers handlinger.

Det eneste positive, der kan siges om dette lovforslag, er, at det sikkert vil få mange flere til at slutte op bag venstresocialisternes holdning til tjenestemandssystemet. Det har helt klart vist sig uholdbart at pantsætte egne

interesser og påtage sig en loyalitetsforpligtelse i forhold til samtlige statslige og kommunale målsætninger, der på så mange områder og måder angriber lønarbejdernes interesser og levevilkår. De angreb, der hagler ned over lønarbejderne, taler deres eget tydelige sprog.

Det er uholdbart, at aktionsretten pantsættes. Det bliver ikke bedre af, at det sker for at opnå større tryghed i ansættelsen, end der kommer resten af lønarbejderne til del. Tjenestemandssystemet splitter lønarbejdernes kamp og styrker de offentlige arbejdsgivere. Ofte på bekostning af tjenestemændenes egne organisationer. Splittelsen er formålet og resultatet. Disse erfaringer og dette lovforslag må føre til, at de faglige organisationer tager skridt til en afskaffelse af tjenestemandssystemet.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Lilli Gyldenkilde (SF) og Tyroll (VS)):

Til § 1

I den under *nr. 3* foreslåede § 53 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Finansministeren kan bestemme, at overtrædelser som nævnt i stk. 1, nr. 2, begået af personale ansat på tjenestemandslignende vilkår i staten, folkeskolen eller folkekirken, i tilskudsberettigede institutioner eller koncessionerede virksomheder m. v., behandles af tjenestemand retten, såfremt personalet er ansat i henhold til regler, der indeholder bestemmelser svarende til § 10, stk. 1, og §§ 20-24. Der fastsættes samtidig nærmere regler om pligt til at indberette overtrædelser til finansministeren og om de nødvendige fravigelser fra § 54 a, stk. 2, med hensyn til, hvem der er parter i sagen.«

Bemærkninger

Af bemærkningerne til lovforslaget om ændring af tjenestemandsløven (nedsættelse af en tjenestemand ret m. v.) (L 144) fremgår, at regeringen vil overveje, i hvilket om-